

TUKUMA Līnās

Izdevējs: TUKUMA PILSĒTAS UN APRIŅKA LAUKU PAŠVALDĪBAS.
Atbildīgā redaktora v. EDG. GRŪZĪTIS. Redakcija Tukumā, Herm. Geringa
ielā 1. Tālrūnis 253. Darba laiks no plkst. 8—16. Iespiests 48. spiestuvē, Tukumā,
Hermaja Geringa ielā 1.

ABONĒŠANAS MAKSA 50 fen. mēnesī. (Abonements jākārto vietējā pasta kan-
tori vai pasta kantoņa nodalījumā). SLUDINĀJUMU MAKSA 20 fen. par pēctiņiņu
sludinājumu daļu. TEK. RĒKĪNS Zemgales krājkašes Tukuma nodalīj. n-rs 28

15.
numurs

Laikraksts iznāk otrdienās un ceturtdienās

Otrdien, 23. februārī 1943. g. 13. gadagājums

CELIES, TAUTA!

Dr. Gebelss dod paroli, un vācu tauta apliecina savu nesalaužamo ticību Vadonim un galīgai uzvarai

spēkiem, kā dzimtenes falanga ar niknu apņēmību nemaldīgi turpināt šo cīņu cauri visām likteņa gaitām, līdz uzvara būs mūsu rokās?"

"Atbilde ir visu klātesošo vētrains „jā”.

"Treškārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta vairs nevēlas pildīt arvien smagāko kara darbu, ko valdība no tās prasa. Es jums jautāju: vai jūs un vai visa vācu tauta ir gatava, ja Vadonis to pavēl, dienā strādāt 10, 12 un, ja vajadzīgs arī 14 un 16 stundas un dot pēdējo uzvaras izcīnīšanai?"

Atkal klātesošie apņēmīgi un vienprātīgi atbild ar „jā” un brāzmainiem piekrišanas saucieniem.

"Ceturtkārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta pretojas valdības spertajiem totālā kara soļiem. Vācu tauta negrib totālo karu, bet gan kapitulāciju. Es jums jautāju: vai jūs gribiet totālo karu? Vai jūs to gribiet, ja vajadzīgs, vēl totālāku un radikālāku, nekā mēs vispār to varam iedomāties?"

Sanāksmes dalībnieki to apliecina ar vētrainiem „jā” saucieniem.

"Piektkārt: angļi apgalvo, ka vācu tauta zaudējusi savu uzticību Vadonim. Es jums jautāju: vai jūs uzticība

Vadonim šodien ir lielāka, ticīgāka un nesatricināmāka nekā jebkad? Vai jūs gatavība viņam sekot visos viņa ceļos un darīt visu, lai karu novestu līdz gala uzvarai, ir absolūta un neierobežota?"

Klātesošo tūkstoti ar vētrainiem piekrišanas saucieniem apliecina savu ticību Vadonim un kori sauc: „Vadonis pavēl, mēs sekojam.”

"Es jums jautāju sestkārt: vai jūs esiet gatavi no šī brīža ziedot visus savus spēkus, lai austrumu frontes rīcībā varētu nodot cilvēkus un ieročus, kas tai vajadzīgi nāvīgā trieciena došanai boļševikiem?"

Atkal atskan tūkstotbalsīgs „jā”.

"Es jums jautāju septītkārt: vai jūs ar svētu zvērestu apsolāt fronteī, ka dzimtene ar stipru morāli stāvēs aiz tās un dos tai visu, kas tai vajadzīgs uzvaras izcīnīšanai?"

Uzrunāto atbilde no jauna ir vētraina piekrišana un „jā” saucieni.

"Es jums jautāju astotkārt: vai jūs un it sevišķi jūs, sievietes, gribat, lai valdība rūpētos par to, ka arī vācu sievietē visu savu spēku nodod kara vadības rīcībā, un visur tur, kur tas vajadzīgs, dodas talkā, lai atbrīvotu vi-

rieti fronteī un ar to palīdzētu savam vīram fronteī?"

Atbilde ir atkal skaļi „jā” saucieni. „Es jums jautāju devītkārt: vai jūs piekritiet tam, ka tagad, ja vajadzīgs, ievada visradikālākos soļus pret nelieto slautu un šiberu saujiņu, kas kara laikos vēlas apēlēt mieru un izmantot tautas postu savtīgiem mērķiem? Vai jūs piekritīsiet tam, ka katrs, kas noziedzas pret karu, zaudē galvu?"

Milzīgā telpā atšalc brāzmaina piekrišanas vētra.

Beidzot es jums jautāju desmitkārt: vai jūs gribiet, lai tāpat kā nacionālsociālistu partijas programma to pavēl, tieši karā valda vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgi pienākumi, un lai dzimtene visas kara grūtības solidāri nes uz saviem pleciem, un lai visas grūtības sadalītas visiem, augstiem un zemiem, nabagiem un bagātiem līdzīgā kārtā?"

Atbilde ir nebeidzami skaļi piekrišanas saucieni.

Šis spontānais sanāksmes dalībnieku gribas apliecinājums pierāda vācu tautas viedokli. Ienaidnieka saņēmis pienācīgu atbildi un vairs nenodosies nekādām ilūzijām. Visvarenākais sabiedrotāis, kas vispār šai pasaulē atrodams — pati tauta, ir apņēmies, lai tas maksātu ko maksājams, kopā ar Vadoni, uzņemoties pat vissmagākos upurus, izcīnīt uzvaru.

Noslēdzot lielo runu, reichsministrs Gēbelss teica:

„Šī gala uzvara pamatojas uz ticību Vadonim. Vadonis no mums sagaida sniegtumus, kas visu līdzšinējo atstāj ēnā. Nācija ir gatava uz visu. Mēs uzvaru redzam sasniegtami tuvu mūsu priekšā. Mums tai tikai jāsatver. Mums tikai jāiegūst apņemšanās spēks visu pārējo pakļaut šim mērķim. Tas ir šīs stundas likums. Un tāpēc parole skan:

Tauta, celies; vētra, sāc trakot!

Privātipašuma atjaunošana Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos

Lai atceltu saimniecības spaidus, kas boļševiku okupācijas laikā bija ievesti Baltijas valstīs, okupēto Austrumu apgabalu reichsministrs Alfrēds Rozenbergs izdevis 1943. g. 18. februārī rīkojumu par privātipašuma atjaunošanu Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos. Rīkojums nosaka, ka personām, kam padomju valdība atsavinājusi viņu īpašumus — apbūvētus un neapbūvētus gruntsgabalus un uzņēmumus, tie uz

pieprasījumu nododami atpakaļ. Pieprasītājiem, kas izrādījušies politiski un saimnieciski uzticami, īpašumu privātipašuma dos priekšroku. Īpašuma nodošana atpakaļ īpašniekam nevar notikt, ja to prasa sabiedrības, it sevišķi kara saimniecības intereses. Ja agrākais īpašnieks miris, īpašumu saņems viņa mantinieki. Rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Pastiprinātas novadu komisāru pilnvaras tiesības piepriest sodus

LD Rīga. Sīkako kriminālnoziedzumu skaita pavairošanās, it sevišķi saimnieciskā nozarē, dara nepieciešamu arī paātrinātu sodīšanu. Šim nolūkam Latvijas, Igaunijas un Lietuvas ģenerālapgabalos novadu komisāru uzliedzamo soda mēru apjoms paaugstināts un tiem tagad tiesības piepriest sodus līdz 6 mēnešiem cietuma, kā arī līdz 10.000 RM naudas sodu. Ja agrāk novadu komisāru soda lēmumi nebija apstrīdami, tad tagad sodi, kas pārsniedz 6 nedēļas cietuma vai arī 1.000 RM naudas sodu, var tikt pārsūdzēti vācu tiesā. Lai tomēr izslēgtu nepamatotas pārsūdzības, tās vispirms jāpieļauj tiesas caurskatīšanai no vācu tiesas. Šī jaunā iekārta kalpo vispārībai un, cerams, līdzēs samazināt mazāk svarīgo kriminālnoziedzumu skaitu.

LD Rīga. Austrumzemes reichskomisārs ar savu 1943. gada 30. janvāra rīkojumu noteicis triju Baltijas valstu vietējo policijas iestāžu sodu mērus par vietējo iedzīvotāju pārkāpumiem. Aprīnka policijas iestādēm tiesības sodīt ar brīvības atņemšanu līdz 4 nedēļām, kā arī uzlikt naudas sodus līdz 500 RM. Vietējām zemākām policijas iestādēm tiesība uzlikt sodus līdz 100 RM, kuļu nepiedziņas gadījumā aprīnku policijas iestādes šos sodus var pārvērst brīvības atņemšanas sodos. Beidzot, policijai tiesība uzlikt brīdinājuma sodus 5 RM apmērā, kuļiem jāizskauz mazāki pār-

kāpumi. Šos policijas uzliktos sodus var pārsūdzēt vai nu augstāk stāvošā vietējās policijas instancē vai arī lūgt tiesas izšķiršanu. Pārsūdzības jāiesniedz 2 nedēļu laikā no soda paziņojuma saņemšanas. Šis rīkojums dod iespēju vietējām policijas iestādēm vēl vairāk rūpēties par kārtības un drošības uzturēšanu Baltijas valstīs.

LD Rīga. Šīs dienās Valsts darba dienesta I darbības apgabala orķestris uzsāk garāku koncertceļojumu Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos. Tas blakus lielākiem sarīkojamiem iepriecinās arī ievainotos karavīrus ar saviem priekšnesumiem. Kopā ar orķestri šai koncertceļojumā piedalīsies arī pazīstamais dzejnieks un dziesmas „Mazā drošsirdīgā karavīra sieva”

komponists oberstfeldmeisters Štrēvers. Darba vīru tradīciju savienības locekļi kopā ar saviem piederīgiem sirsnīgi lūgti piedalīties šajos sarīkojumos.

DNB Stokholma. Ka ziņo Londonas ziņu dienests no Vašingtonas, kara ministrs Stīnsons 18. februārī bija spiests atzīties, ka ziemeļamerikāņu vienības Tunisijā saņēmušas „nopietnu pretsiltenu”. Vācu pikējošās lidmašīnas esot iznīcinājušas daudzus amerikāņu tankus un amerikāņu vienības cietušas jūtamus zaudējumus.

DNB Istanbula. Jeruzalemē šīs dienās snīga. Tas bija otro reizi kopš 20 gadiem.

PAZIŅOJUMS

par tautas skaitīšanu 1943. g. 24. februārī bērnu kopskaits un cik no tiem vēl dzīvi.

Visiem vīriešiem būs jāzūdo — vai ir bijis kara dienestā, kādā armijā, kādā ieroču šķīrā, kādā dienesta pakāpē.

Personām, kuļas skaitīšanas laikā nevar atrasties sava dzīves vietā, jāatstāj augstāk minētās ziņas (vai dokumenti) mājās paliekošai personai.

Par dzīvokli resp. apdzīvotu vietu, ko skaitīšanas laikā skaitītājs neapmeklētu, par to nekaļējoties jāziņo: laukos — pagasta valdei, Tukumā — skaitīšanas iec. vadītājam A. Lagzdīnam, tālr. 23, pilsētas valdē.

Personas, kas tieši vai aiz nolaidības nesniegs skaitītājiem nepieciešamās ziņas, vai sniegs kļūdainas ziņas, sodīs.

Kokmateriālu izvešanas klausas Latvijā un Vācijā

LD Rīga. 1942. g. 4. decembra rīkojumā par naudas prēmiju piešķiršanu virsnormas izvešām šķūtim reichsforstmeisters noteicis, ka Vācijā katram pajoga turētājam uz landrāta pieprasījumu par parasto vedmaksu no meža līdz stacijām vai zāģētavām jāzūved 100 m³ kokmateriālu un 50 kub. m jānogādā no meža resp. ciršanas vietām līdz braucamiem ceļiem. Rūpniecības uzņēmumiem, kuļu rīcībā atrodas pajogi, norma noteikta uz 500 kub. m līdz stacijām un zāģētavām un 300 kub. m no meža izvedamo koku. Šo normu pārsniegšanas gadījumos maksā prēmijas no 0,10 līdz 0,25 RM cēfmetrā.

Lai gan šis lauksaimniecības darba spēka apgrūtinājums ir sevišķi smags, tomēr vācu zemnieki to pilda bez kurnēšanas. Bet tā kā koki šinī karā pieskaitāmi pie kara saimniecības svarīgākām izejvielām, tad koku izvešanas akeljas nodrošināšana, ko paredz reichsforstmeistara rīkojums, ir katrā ziņā nepieciešama.

Arī Latvijā zemniekiem un pajogu turētājiem uzliktas par pienākumu izvest no meža līdz krautuvēm zināmas kokmateriālu vairums. Tomēr šeit noteiktās normas uz katru zirgu iztaisa caurmērā tikai 30 kub. m, tā tad ir daudz zemākas par vācu zemniekiem uzliktām klausām.

Ja Vācijā zemnieki var izvest 100 kub. m, tad arī Latvijas ģenerālapgabalā jābūt iespējamam simtprocentīgi un noliktā termiņā veikt samērā daudz vieglākas koku izvešanas klausas. Pieņem mērcētus linu stiebrīkus un maltus linus

Tukuma pat. b-ba ziņo aprīnka linu audzētājiem, ka patērētāju b-ba iepērk mērcētus linu stiebrīkus un maltus linus. Par piegādātiem linu stiebrīkiem un maltiem līnām tekstilpreču punktos izsniedz tikai tad, kad obligātā līnu nodeva izpildīta.

Privātizēts voikals
Tirdzniecības departamenta direktors izsludinājis privātizēto veikalu sarakstā Augustā Meilerta apavu veikalu Tukumā, Vecmoku ielā 37, kas pirms privātizācijas bija iekļauts Tukuma patērētāju b-bā.

Vētras postījumi Irlavas un Grenču pagastos

Lielajā vētrā, kas plisījās sestdien, 20. februārī, Irlavā un Grenčos nodarīti lieli zaudējumi. Uz ilgāku laiku bija pārtraukta pat elektrības piegāde Irlavas centrā, jo pie Degoles bija izgāzti strāvas līnijas stabi. Irlavas Vēģos no pamatiem nocelts un sagāzis labības šķūnis.

Sejlet tikai tīru, šķīrotu sēklu

Tukuma patērētāju biedrība ziņo, ka labības un sēklu šķīrošanas punkts pie Tukuma 1. st. sagatavots jaunajai darba sezonai. Saremontētas darbā esošās mašīnas un no jauna uzstādīts universālšķīrotājs „Petkus”. Cerams, ka lauksaimnieki aicinājumu ievēros un punkta ierīces izmantos ne mazāk kā līdz šim.

Tukuma patērētāju biedrība iepērk labību sēklai

Lai nodrošinātu ar sēklu tos lauksaimniecības rajonus, kur var būt tās trūkums, Tukuma pat. b-ba Latvijas sēklu eksporta uzdevumā iepērk visu vasarāju sēklas. Lauksaimniekiem ieteicams šo izdevību izmantot, jo atlidzība par labību sēklu paredzēta lielāka par to, ko maksā par maizes labību. Sēklas materiālu pat. b-ba pieņem katru dienu noliktavā pie st. Tukums I.

Aizrādījums rūpniecības un amatniecības uzņēmumiem par 1942. g. produkcijas pārskata „RG” iesniegšanu

Visioni rūpniecības un amatniecības uzņēmumiem, kuri 1942. gadā nodarbinājuši mehanisku dzinējspēku vai 5 un vairāk algotus strādniekus, pēc Latvijas statistikas pārvaldes rīkojuma, public. Rīkojumu Vēstneša 1943. g. 38. nr., līdz 1943. g. 1. martam jāiesūta Latvijas statistikas pārvaldei ziņas par uzņēmuma darbību 1942. gadā pēc veidlapas „1942. gada produkcijas pārskats Rg”.

Pārskata veidlapas uzņēmumiem piesūtīs Latvijas statistikas pārvalde. Ja kāds uzņēmums veidlapas nebūs saņēmis, tās jāpieprasā Latvijas statistikas pārvaldei 76. istabā, tālr. 95080. Uzņēmumiem, kuri 1942. g. nav darbojušies, par to jāpaziņo Latvijas statistikas pārvaldei. Uzņēmumu īpašniekus vai atbildīgos vadītājus, kas ziņas nesniegs, vai sniegs tās nepareizas jeb nepilnīgas, sodīs.

Nakts serenādes pirmizrāde

ACS AuDz Tukuma teātra ansamblis aizpāņusējā sestdienā izrādīja ungāru rakstnieka Lengiela komēdiju Nakts serenāde, ko izrādī sagatavojis režisors Bertolds Vigerts. Ja līdz šim interesanti bija skatīt ansambļa sasniegumus un spēles prieku profesionālu režisora vadībā, tad šoreiz ne mazāk interesanti vērot, kādi panākumi būs pašu vadītāja darbam. Panākumu salīdzinājumā viena ansambļa rāmjos tad arī gūstam nojausmu par režisora darbu un panākumiem lūgas izveidošanā.

Komēdijas personāls sniedz turpat pie divdesmit lomām, no kurām atbildīgākā bija nodota Olgai Čirulei. Viņas rokas atradās darbības pavedināt, kurus Čirule arī laimīgi saturēja. Viņas tēlojums pelna atzinību, kaut nebūtu peļama stājai spožaka dedzība. Ieteicams vairāk izkopt balsi zemākos toņos, lai deklamācija būtu iejutīgāka un paglābtos no dažviet izzagušās vienmuļības. Līdzīgs aizrādījums derētu arī Valijai Vitišņikovai Piri lomā, jo abām aktrīsēm no dabas nav plaša apjoma balsis.

Ar simpātisku prasmi savai lomai bija gatavojies Dāvids Smuģis. Viņa tēlos saskatām slavējamu māku lomu sniegt tādā atveidojumā, kur aktiera persona it kā izkūst un maz atgādina lomas, kurās viņš agrāk redzēts. Ar šoreiz Bela Kovaši, pensionētais ierēdnis, uzreiz „iesēdās” atmiņā. Arvien lielāks prieks vērot arī Aug. Kreislera spēli. Viņam piemīt krietnas komiķa talants, bet pierādījās arī neapšaubāmas spējas raksturošanā. Viņa tēlojuma kapteinis Redžinalds Barkers gan tikai līdz pēdējam cēlienam noturējās iecerētā stilā. Noderēja pēdējos skatos redzamā familiaritāte un laipnā tēršanās. Tas bija kritiens no diezgan ievērojamem noblās vienaldzības augstumiem.

Tikams bija muižas praktiķants Aug. Krieva tēlojums. Spirtgums stājā un skaidrā izruna pagaidām viņa stiprākā puse.

Smaidīti Freibergai un Ernai Sedolai bija uzticētas daļu dāmu lomas. Sedolai neapšaubāma veiksmē un skatuviska veiklība, bet viņa lomas vairāk veido pēc sevis un mazāk tās iecerē, lai dotu kādu jaunu svaigu pasaules sievietes tipu. Lai viņas Marča būtu īpatnāka, vajadzētu atrast kādas iezīmīgas rakstura īpašības, lai izgaist šoreiz sajūstā bezpersonība. Šai ziņā laimīgāka bija Freiberga Lijas lomā, kas parādīta kaprīsa un neapmierināma. Freibergai gan ne visur vēl laimējās sava tēla stilu izturēt. Fricis Raits virsulaini spēlēja ar noteiktām īpatnējām lomas iezīmēm, bet visai skopu izdomu. Aiz gurdās izturēšanās tomēr vajadzēja skatītājiem nojaust viņa amata prasmi, veiklību. Tai šur tur vajadzēja paspīdēt. V. Ripa šai ziņā vienu otru brīdī bija ievērojamāks. Bīržas spekulants, ko tēloja Jānis Stabulītis, liekas, nebija iecerēts gluži tā kā to vajadzētu pēc darbības gaitas. Stabulītis spekulantu parādīja tikai no komiskās puses, aizmirstot spekulanta nelietīgo dabu.

Tāpēc loma likās par vieglu un zināmā mērā pat traucēja baleta skatām pievērst publikas uzmanību. Valija Vilumsone dabūja spēlēt divas lomas, spekulanta sievu Kiki un Euci, muižas ķēkšu, kas abas bija tikai skatāmas, gandrīz bez teksta, tomēr raksturīgas. Imre, Čigānu kapeles vadītājs pamirdzēja pāris dziesmās, bet tēloja bez vajadzīgā temperamenta un skatuviskā viegluma. Arī Milija Rieksta istabas meitas lomā par maz iejutusies raitajā spēles ritmā.

Viņce Fanši, muižas īpašnieku atveidoja pats režisors Vigerts. Vairāk tāpēc, ka viņš maz pēdējā laikā spēlējis, varēja just, ka nevis Fanši, bet Vigerts staigā pa skatuvi. Dūrās acis, ka Fanši 4. cēlienā, kur viņš nakts laikā acimredzot tikko iztraucēts un pļecēlies, iznāk uz līveļa pilnīgi saģērbies. Šie sīkumi Vigerta tēlojumu padarīja parastu un bezkrāsainu, kaut vaibstu maska un grimis piemēroti.

Cik to atļāva mazā skatuves telpa, izrādī izgreznoja ar pāris dejām Vitalijs Ošiņš un Milica Boronova. Baletdejojāju sniegums veikls. Sākumā mazā nedrošība jau līdz Čigānu dejas atkārtojumam bija izgaissusi.

Salīdzinot ansambļa nesenās un pēdējo izrādī, šoreiz bij manāms vispārējs darbības gaums. Liekas, ka piedziņojusie aktiepi vairāk pajautās savai dabai dotajai izjūtai un tēlo tikai pēc sava prāta. Katrs atsevišķais tēls apmierina, bet no kopveidojuma tomēr šur tur pavid akcentējuma trūkums, kad zināms izrādes posms paliek bez uzsvēruma. Lūk, piemēram, skats, kur Kovaši atmiņās kavēdamies tēlo senos notikumus ap neizmirstamo jaunības dienu simpatiju, skaistull Antoniju. Tas notiek restorānā. Bet Kovaši vēl nepagūst šo skatu piepildīt ar isto jūtoju, lai to noslēgtu, kad jau sākas sarunas pie kapeiņa Barkera galdīņa un tās Kovašam izņem pēdējos vārdus no mutes. Tad: pēdējā cēlienā Antonija kapteinim rāda savu jauno radniecī Piri, sakot, vai viņa nav skaista un lielākas vēribas cienīga, bet visi tēlotāji uz skatuves nemaz nereaģē šim momentam, kas ļūgai piešķirtu tās romantiski smalko garšu, kādu autors iecerējis, jo Barkeram šai brīdī it kā atveģas acis un patiešām viņš sākata Piri jaunības priekšrocības iepriekš kādreiz slavenajai Antonijai.

No teiktā jāsecina, ka nepietiek ar labiem aktiepiem un skatuves palīg līdzekļiem: dekorācijām, labām maskām, kas, liekas, ir Vigerta ietekmē radušās, bet nepieciešama arī režisora stingrā roka, kas valda izrādes grožus, jo skatuve prasa strauju tempu, daudz straujāku, kādā mēs dzīvojam savā ikdienā.

Kopvērtējumā jāsaaka, ka pirmizrāde lika nojaust visus labas izrādes aizmetņus, bet vēl vajag ar aktīvu grību kopspeili noslīpēt un tad tiešām skatīsim ar pilnām tiesībām ļoti labu komēdiju, kas tukumniekiem darīs godu.

Edg. Grūzītis.

Frontes un dzimtenes vēstis

Kar. Kārli Alksni sirsnīgi sveicina dzimtenes meitene Sēme un Aleksis.

Kar. Frici Griezi sveicina dzimtenes meitene no Sēmes.

Kar. J. Zarīgu sveicina meitene Ira.

Serž. Zaul Butku un viņa vada pārējos zēnus austrumu frontē miļi sveicina dižkar. Kupcs un viņa sieva.

Serž. Eimāru Melnbārdi sveicina Mazā un viņas māsiņa Mimiņa Sēme.

Kar. Raimondam Vesmanim: „Miļi sveicinu Tevi, Raimiti Tavā dzimšanas dienā”. Li-gava.

Kar. Jēkabu Lapseņu sirsnīgi sveicina tētiņš, māmiņa un Mirdza, Dzirciemā.

Dižkar. J. Dudaru sveicina dzimtenes meitene Tukumā.

Tukuma dzīve

Salmus tukumnieki varēs iegādāties 24., 25. un 26. februārī

Salmus pret atļaujām, kuřām termiņš izbeidzas š. g. 28. febr., tukumnieki varēs saņemt Tukuma patērētāju b-bas noliktavā pie st. Tukums I š. mēn. 24., 25. un 26. dienā.

PAZIŅOJUMS

pilsētas iedzīvotājiem — karbīda pieprasītājiem

Pilsētas iedzīvotāji, kas iesnieguši karbīda pieprasījumus un š. g. janvārī nav karbīda iepirkšanas zīmes saņēmuši, var tās saņemt pilsētas kancelejā.

10. periodā izsniedzamas pārtikas devas

Sviests uz 10. perioda pārtikas papilddevu kartītiem izsniedzams pret šo kartīšu sviesta kuponiem — uz kuponiem norādītā daudzumā un laikā. Uz 10. perioda pārtikas kartīšu kuponu C 9 izsniedzama 1 ola, atkarībā no vietējiem krājumiem. I un II nedēļai saldumus izsniegs pret mazbērnu un bērnu pārt. kart. kuponu C 1 — 200 g, pret jauniešu un normālpatērētāju pārt. kart. C 4 — 150 g. Biezpienu izsniedz pret visu vecuma grupu pārt. kart. I. biezpiena kuponu — 150 g; marmelādi pret kup. C 8 — 250 g. Marmelādi ar cukuru nevar atvietot. 9. perioda pārt. kart. kupons B 6 pagarināts 250 g marmelādes saņemšanai, izņemot Rīgu, līdz š. g. 7. martam.

Pret degvīna kuponu atkarībā no krājumiem izsniedzams 1/4 l degvīna. Tā vietā atļauts 1/4 apmērā iegādāties arī spirtu. Jaunieši no 18—21 g. v., normālpatērētāji, kas dzimīši ne agrāk kā 1922. g. 1. martā degvīna vietā var saņemt 200 g cukuru. 9. perioda pārt. un pārt. papilddevu kart. degvīna kupona termiņš pagarināts, izņemot Rīgu, līdz š. g. 21. martam.

28. turpinājums

Pirmajās saimniekošanas dienās Juris bija mēģinājis ar mašīnu plaut, bet no grožu turēšanas pirksti kļuva stīvi, nesamanīja ne lociņu, ne stīgas, tāpēc pameta visu Jēkaba ziņā. Labāk negāja arī Pēterim. Lauku darbs ķermenī attīstīja vienpusīgi, bet aktieris tāds nedrīkstēja būt. Vēlāk viņiem likās smieklīgi, ka bija gribējuši ar aršanu un pļaušanu nodarboties. Netrūka saimniecībā citu pienākumu. Vasarājs bija jāpārdod, kūtī stāvēja likvidējami barokļi. Katru nedēļu tirgū bija nogādājami piena produkti. Daudz to vēl nebija, bet tiklīdz varēs nodot jaunajā pienotavā, ienesīgumam vajadzēja vairākkārt palielināties, tā vismaz bija apgalvojis Jānis. Melnajam darbam bija puiši un meitas. Saimnieka pienākums bija darbus iekārtot un vadīt. Šī loma Pēterim bija īsti piemērota. Skatuviski skolotā balss un kustības ietekmēja svētīgi. Gājēji ar varu gāzās darbos, darīja pat to, ko nesaprata. Kad diena bija galā, varēja nodoties mākslām. To viņi darīja arī šovakar. Pēteris bija attaisnījis logu, un viņa balss, Lāčplēša, Induļa, vai citās vārmās dārdēdama, gāzās dārzā. Pa vidu skanēja akrobātiski vijolu koncerti. Vilis igni nosvieda darbu, ko bija iesācis.

„Man šķiet, ka daļās mūzas tavus brāļus nevisai ieredz, vai arī esmu mežonis un nekā nesaprotu!”

Spirta lampa dega zilām dzirkstīm, Jāņa rokas bija apņēmtas ap ceļgaliem.

Lūpu kaktiņi bija uz leju paslidējuši, vaigs ciešanu ēnām aplāpījies.

„Dzird un dzird...” viņš teica un samulsa kā kaut ko neatļautu izpļāpājis.

„Tava brāļa plaušām ēka par vieglu būvēta,” Vilis smējās. Jānis neatbildēja, nolika mēģenes, apdzēsa lampu un iemetās gultā, pabāza galvu zem spilvena. Visa māja bija kļuva sūdzību pilna. Neskaitāmas sīkas balsis laukā, pļavās un sētā sauca palīgā. Jāņa vērtīgās acis kā sietam redzēja cauri notikumiem, bet brāļi to neapzinājās, vai negribēja apzināties. Lejā vēl vienmēr čīkstēja vijole, bira monologi. Un tā visu vasaru, kamēr klāt bija rudens.

Lietus biežāk cīmojās laukos, vakari metās garāki, cilvēki pamazām atstiepa darbā nolīkušās muguras. Kā vēja dzenātas, nobirušas koku lapas sāka čabēt nevalodas. Lūk, Jānis Goba vairs neesot diezgan drošs darbu kārtotājs. Tišām jau nu viņš neko neapsāksot, bet ja nu kas kļūdoties?... No Jāņa vairs neesot ko ņemt. Viņš nevarot turpmāk savu rīcību ar nekustamu mantu garantēt kā bijis līdz šim un kā tas pēc noteikumiem esot vajadzīgs. Ja nenotveramās balsis pieklusā, kaut kur viņas atkal uzkūra no jauna. Beidzot nonāca arī pie Jāņa. Ilgi viņš pūlējās noskaidrot viņu avotus, kamēr uzurba tos Liepu un Kļieku pagalmos. Viņš saprata, ka miera vairs nebūs, jo pretiniekiem bija radušies piekritēji. Visasāk iestājās Kļieķis. Par krācēm nekad neinteresējies, iekarpijās biedrībā, visiem līdzekļiem sāka spuroties pretī. Pat lielāku ziedojumu spēkstacijai piedāvāja, ja tikai jauno Gobu izdotos gāzt. Sāka braukāt apkārī, cienāja valdes virus, solīja un pierunāja.

„Nesaprotu viņa naidu,” reiz Jānis ieiminējās Vilim, „vel divaināki, ka Liepam un Kļieķim radušies atbalstītāji.”

„Ko tu domā darīt?” pētīja Vilis.

„Nodošu pilnvaras.”

„Tā būtu nevajadzīga piekāpšanās. Tavs stāvoklis pilnīgi drošs.”

„Zinu, bet varu strādāt tikai tad, ja man visi uzticas. Pasākums arī bez manis vairs nav nogremdējams.”

„Tādā gadījumā tev sekošu.”

Jānis pielēca no soliņa.

„Tu? Tu nedrīksti tā darīt, tev jāpaliek līdz beigām, lai nemākuji nesamaitā labi iesākto.”

Vilis piekāpās, gribēja pierunāt Jāni pretestībai, bet viņš palika pie sava. Neklausīja arī Viktoram, ne citiem, nodeva pilnvaras, naudu un grāmatas. Gan Kļieķis bāza degunu vai katrā lapā, bet viss līdz sīkumam bija kārtībā.

Atgriezoties no pagasta valdes, kur bija notikusi pārņemšana, Jāni sētā sagaidīja dziru troksnis. No Rīgas bija sabraukuši Pēteris un Juza draugi, starp tiem arī kāds naktslokāla īpašnieks un kāds provinces teātra direktors.

Sakarī bija jāuztura, un šai vajadzībai brāļiem bija līdzekļi. Paldies Dievam. Priecājās tā, ka vecā māja drebēja, jo viss taču notika pie nevilnotas dabas krūts. Dejojāju viesulis putināja gar apgaismotiem logiem, skanēja smiekli un spiedieni. Jānis aizspīda ausis, steidzās pa kāpnēm augšā, slāpa drauga tuvuma, bet istaba bija tukša. Atcerējās, ka Vilis bija solījis iet uz veikalu. Kāds nedroši taustījās pakaj. Nācējs bija Pēteris.

„Kā klājas?” viņš murkšķēja, teātrāli nostājies durvis, „pie mums nenonāks?”

„Vācies ar visām savām teļa kāzām,” Jānis atcirta, pagrieza brālim muguru.

„Kā vēlies... Mēs domājam — brālis paliek brālis.”

„Ja agrāk to nesapratāt, tad būtu vismaz tagad ieprātojuši, ka zeme jāapaŗ rudenī, ka par naudu, ko izmetāt klavieres pirkdami, vajadzēja iegādāties mākslīgos mēslus. Ja paši nezinājāt kā rīkoties, būtu Jēkabam paprasījuši.”

Pēteris garī atraugājās, nicīgi paklanījās un notuntuoja lejā, kur traciis tūlīt sākās no jauna. Turpinājums sekos

Tumes, Vecmoku un Milzkalnes pag. iedzīvotāji, kas nav izpēmuši viņiem piešķirtās koka tupeles, var tās saņemt līdz 15. martam arteli „Apavnieks”, Tukumā, Vecmoku ielā 30. Līdz minētam datumam neizņemtas tupeles pārdos.

Lauku saimniecību, 20 ha plat., izrentē. Piepr. Milzkalnes Cepļšos.

Nomnīeks vajadzīgs saimn. Irlavas pag. Plat. 90 ha, no tās aramzeme 50 ha. Vēlami 4 darba zirgi. Var būt arī 2 rentnieki. Tuv. ziņas pa tālr. Vaski 2

Labības plāvēju pērk. Var būt arī lietots. Pied. adr. of. F 21.

I vai 2 rentnieki vajadzīgi 100 ha lielai saimn. Cēres pag. Tālr. Cēre 38. Adrese: Pūre, p. k. 15

Pārdod akumulātoru, 6 v., 120 amp. Piepras. ar cenu adresēt Ž. F. Irlavas Skrebjos.

Strādnieces vajadzīgas darzsaimniecībā — Pāres Ozoliņos (18 km no Tukuma). Brīvs dzīvoklis un uzturs. Adrese: stac. Pūre, p. k. 35, tālr. Pāres sarunu vieta.

Sīpolus, kļiptokus, ķimenes, majo-rānu un citas garšvielas ražošanas vajadzībām pērk Tukuma gaļas produktu uzņēmums Tukumā, H. Geringa ielā № 30.

Neatliec uz rītdienu, ko šodien vari padarīt — pasteidzies ar meža darbu pienākumiem!